U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce **P. Č.**, proti žalované **České advokátní komoře,** se sídlem Praha 1, Národní 16, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 13. 2. 2012, č. j. 10 Na 5/2012 – 2,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal dne 5. 3. 2012 kasační stížnost proti výše označenému usnesení krajského soudu, jímž byla jeho žaloba ze dne 31. 1. 2012, proti rozhodnutí žalované č. j. 3688/11, postoupena Městskému soudu v Praze, jako soudu místně příslušnému, s odkazem na ust. § 7 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

Usnesením ze dne 3. 4. 2012, č. j. 2 As 74/2012 - 10, Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval, aby v řízení o kasační stížnosti splnil svou poplatkovou povinnost, tj. aby zaplatil soudní poplatek ve výši 5000 Kč [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) a položka č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona]. K splnění této povinnosti mu byla stanovena lhůta 7 dnů, a byl zároveň poučen o následcích spojených s nevyhověním této výzvě. Na toto usnesení stěžovatel zareagoval podáním ze dne 18. 4. 2012, kterým, prostřednictvím Krajského soudu v Českých Budějovicích, požádal o osvobození od soudních poplatků z důvodu nemajetnosti. Své majetkové poměry dokládal vlastním prohlášením z téhož dne. Nejvyšší správní soud stěžovateli usnesením ze dne 11. 5. 2012, č. j. 2 As 74/2012 - 15, žádané osvobození nepřiznal, v důsledku zjištění, že v daném případě stěžovatel své právo uplatňuje zjevně šikanózním způsobem, svévolně a účelově a soudí se nikoli se snahou o meritorní řešení sporu, nýbrž pro samotné vedení sporu. Zároveň ho vyzval, aby v dodatečné lhůtě v délce 7 dnů od doručení tohoto usnesení (stěžovateli

doručeno dne 21. 5. 2012) uhradil soudní poplatek. Stěžovatel v uvedené lhůtě, ani později, soudní poplatek neuhradil.

Podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti; dle § 7 odst. 1 citovaného zákona se stal soudní poplatek za podání kasační stížnosti splatný okamžikem jejího podání. Soudní poplatek za kasační stížnost činí dle položky 19 Sazebníku poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, částku 5000 Kč.

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

Vzhledem k tomu, že soudní poplatek nebyl ani ke dni vydání tohoto usnesení zaplacen, a není tak splněna esenciální podmínka, za níž může řízení o kasační stížnosti proběhnout, nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu, než postupovat v souladu s § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., a řízení o kasační stížnosti zastavit.

Dlužno dále dodat, že dne 4. 6. 2012 zaslal stěžovatel zdejšímu soudu přípis, v kterém požádal o povolení splátky poplatku za kasační stížnost. Tuto svou žádost odůvodnil tím, že „*hrozí zastavení přezkumu pro nezaplacení poplatku, přestože běžně probíhají přezkumy na druhém stupni i bez splnění podmínek řízení*“ a namítal též své tíživé sociální poměry. Brojil v něm rovněž proti délce lhůty stanovené soudem (7 dnů), která je, dle jeho názoru, příliš krátká a nesplnitelná. Vzhledem k uvedenému též žádal, aby mu soud neukládal povinnosti ve lhůtách kratších 28 dnů, též proto, že není zastoupen. Jelikož lhůta k zaplacení soudního poplatku, stanovená usnesením ze dne 11. 5. 2012, č. j. 2 As 74/2012-15, marně uplynula již dnem 28. 5. 2012, Nejvyšší správní soud k této žádosti pro její bezpředmětnost nepřihlížel; o případném prodloužení lhůty pro zaplacení soudního poplatku lze totiž rozhodnout pouze před jejím uplynutím.

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť bylo řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. července 2012

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu